

toen for opholdstilladelsen. Statsrevisorerne siger bl.a.: »Det er altid vanskeligt at gennemføre en økonomisk forsvarlig administration, når én myndighed træffer beslutning om udgifternes art, størrelse og det niveau, man skal opretholde, medens det er overladt til en anden myndighed at skaffe dækning for disse udgifter.«

Om samarbejdet mellem Dansk Flygtningehjælp og kommunerne bemærker statsrevisorerne, »at det forekommer statsrevisorerne indlysende, at der – så snart permanent bolig er anvist, og man kender den fremtidige opholdskommune – burde være et langt mere udvidet samarbejde mellem flygtningehjælpen og kommunerne, end hvad ordningen i øjeblikket tager højde for.«

Statsrevisorerne nævner endvidere: »Et sådant udbygget samarbejde mellem Dansk Flygtningehjælp og kommunerne på et tidligt tidspunkt ville formentlig virke fordyrende rent umiddelbart. På den anden side ville man antagelig opnå, at det nuværende skarpe skel, hvor den enkelte flygtning efter atten måneder, hvor Dansk Flygtningehjælp har ansvaret, overtages af kommunerne, ville blive slettet med positive virkninger for integrationsforløbet. Merudgifterne ved en sådan nyordning, hvor staten ville komme til i en periode at udbetale større midler til integrationsarbejdet, ville formentlig kunne kompenseres ved en gennemsnitlig kortere integrationsfase. Det ville være muligt at forkorte den periode, hvor staten skal yde 100 pct. refusion til kommunale flygtningeudgifter, væsentligt.«

b. Udvalget om refusion på flygtningeområdet.

På baggrund af statsrevisorernes beretning nedsatte Socialministeriet en arbejdsgruppe om flygtningerefusion. I gruppens rapport af april 1991 siges det bl.a., at » Statsrevisorernes beretning er udarbejdet på grundlag af en besigtigelse af Dansk Flygtningeadministration, som statsrevisorerne foretog i 1988. Samarbejdsrelationerne mellem Dansk Flygtningehjælp og kommunerne er meget varierende og omskiftelige, og der var tidligere særlige problemer som følge af, at integrationsopgaven var ny for mange kommuner og som følge af den ekstraordinære store tilgang af flygtninge i 1986-88. Der er siden sket en udbygning af samarbejdet mellem Dansk Flygtningehjælp og kommunerne. Der er mange steder i landet tale om et meget tidligt samarbejde. Man kan således ikke længere tale om et skarpt skel. De samarbejdsproblemer, som statsrevisorerne påpeger, er derfor ikke af samme omfang i dag, omend der fortsat er et væsentligt behov for at forbedre samarbejdet.«

Arbejdsgruppen stiller på denne baggrund en række konkrete forslag til ændringer af refusionsregler-

ne, og disse forslag er grundlaget for de foreslåede ændringer.

2. Formålet med ændringerne.

Formålet er, at kommunerne mere effektivt og på et tidligere tidspunkt deltager i arbejdet med at integrere flygtninge, og at det skal være lettere for kommunerne at aktivere flygtninge. Aktive tilbud til flygtninge skal opprioriteres til fordel for passiv forsørgelse. For visse flygtningegrupper kan de gældende regler give enkelte kommuner betydelige udgifter til enkeltpersoner. Derfor foreslås, at staten overtager et videregående ansvar for visse handicappede flygtninge og for uledsagede flygtningebørn. Derudover medfører forslagene, at kommunerne og amtskommunerne får medansvar for, at deres institutioner for flygtninge drives økonomisk forsvarligt.

Samlet set vil ændringerne bevirke, at det offentlige ressourcer til flygtninge anvendes bedre og mere målrettet til gavn for flygtningene. På lidt længere sigt antages det, at en mere effektiv integration af flygtninge medfører besparelser for det offentlige, jf. her ved statsrevisorernes bemærkninger.

3. Forslagets enkelte elementer.

Forslagene vedrørende bistandsloven kan gengives således:

- gruppen af udlændinge, hvortil der kan ydes statsrefusion, udvides
- statens ydelser til kommuner og amtskommuner for udgifter til institutions- og serviceydelser nedsættes fra 100 til 50 pct.
- statens dækning af udgifter til forsørgelse m.v. af flygtninge nedsættes efter 3½ år
- staten dækker kommunernes udgifter for visse flygtninge med vidtgående fysiske eller psykiske handicap og for uledsagede flygtningebørn. Dette gælder, selv om 6½ års perioden er udløbet
- nye tilskud til kommunerne, når de giver flygtninge tilbud om beskæftigelse i beskæftigelsesfremmende ordning
- kommunerne overtager ansvaret for integrationen af flygtninge efter 18 måneder, og kommunerne får tilskud, når de fra Dansk Flygtningehjælp overtager ansvaret for flygtninge.

3.1. Gruppen af udlændinge, hvortil der kan ydes statsrefusion, udvides.

Ved lov nr. 835 af 21. december 1988 om ændring af lov om social bistand blev persongruppen, for hvilken der ydes den særlige flygtningerefusion, bl.a. udvidet til også at omfatte mindreårige asylsøgende udlændinge (uledsagede flygtningebørn), som fik op-